

SYVSOVERDAG.

Romantisk Komedie i 3 Akter af J.L.Heiberg.

Musiken af J. P. E. Hartmann.

(1840. Det kgl. Theater)

Allegro.

I.

p *staccato*

p *p* *p*

f *p* *f* *p*

Balthasar
p e legato

p

1. O hvor godt at sid-de her i den mun-tre Klyn - ge! U - de staa de
2. Flygtet fra sit Fan-ge-bur, hvor man Livs-lyst sav - ner, i den grøn-ne
3. Her er Mun-ter-hed og Sang, her er smuk-ke Pi - ger; her for dem og

gam - le Trær, vif - te blidt og gyn - ge,
Skov - na - tur Hjer-tets Læng-sel hav - ner,
Glas - sets Klang hvert et Mis - mod vi - ger,

vif - te blidt og gyn - ge.
Hjer - tets Læng - sel hav - ner.
hvert et Mis - mod vi ger.

Ved Be søg af Som - mer vind
Fre - dens borg! O skøn - ne Navn!
Her en gæst - fri Vert vi fandt,

Fug - le tit - te til os ind
Hvil - ken Vel - lyst i din Favn
som be - hand ler os ga - lant.

kvid - dre, naar vi
for en Kø - ben -
det er in - gen

syn - ge, kvid - dre, naar vi syn - ge.
hav - ner, for en Kø - ben hav - ner.
Smi - ger, det er in - gen Smi - ger.

Moderato.

Anna

II.

1. Kon.ning Vol - mer dra - ger af
 2. Kon.ning Vol - mer dra - ger ad
 3. Kon.ning Vol - mer van - ker ved
 4. Kon.ning Vol - mer van - ker i
 5. Det er tungt, naar Hjær - ter - ne

Sted paa Jagt, han nem føl - ge hun - dre - de Sven - de;
 løn - lig Sti, un - der Lø - vet, som Skyg - ger for o - ven.
 Sø - ens Bred, hvor i Si - ve - ne Skum - met bru - ser.
 Ro - sens lund un - der Aft - nens Ro - se paa Him - len,
 skil - les ad, som da Vol - mer skil - tes fra To - ve!

Mar - ken lagt, Sko - ven luf - ter sin grøn - ne Pragt, for kø - lig Hil - sen at
 Skyg - ge for - bi, føl - ge han vil, han naar det Fri, men Skyg - gen svinder i
 kend - te Fjed, ven - der sig snelt, kun et ø - de Sted han øj - ner, hvor Vin - den
 Kal - kens Bund; kom - mer han at - ter ved nat - lig Stund, da ly - ser ham Stjer - ne -
 Ro - sens - blad, Stjer - ner - nes Glim - ten, Dug - gens Bad; hvad hjæl - pe de grøn - ne

sen - de.
 Sko - ven.
 su - ser.
 vrim - len.
 Sko - ve.

Kon - gen er be - drø - vet, Kon - gen er taus,
 Kon - gen er be - drø - vet,

Kon - gen er taus.

Andante.

III.

1. Snart er Nat-ten svun-den, Da-gen bry-der frem; fra vor Jagt i Lun-den alt vi
 2. End i Ve-sten glim-ter mat-te Stjer-ners Hær, mens i Øst man skim-ter sva-ge
 3. Nu af Sted til Bor-gen, til vor Re-de hen! En lyk-sa-lig Mor-gen snart be-

dra-ge hjem. Bor-gens Ha-ners Ga-len ly-der o-ver Vang,
 Mor-gen-skær; mod de tau-se Stran-de Sø-en vug-ger sig,
 straa-ler den, ve-get er det Dunk-le, som den mørknet har;

snart vil Gur-re = Sva-len kvid-dre Mor-gen-sang.
 Stjer-nen i dens Van-de spej-les bli-de-lig.
 nu skal So-len funk-le for Kong Val-de-mar.